

балада

МЪРТВЕЦКИ-ЗЕЛЕНА, СЛОМЕНА ЛЕЖИ

луната надъ бѣлия прагъ.

Записанъ е твоятъ мѫчителенъ призраченъ знакъ —
и въ лунния ледъ надъ прага той лежи:
смѣлъ образъ огледанъ прѣзъ злоба и мракъ.

— Луната студена лежи.

Есеннитѣ гробища зѣятъ —
о слѣпи прозорци и мъртви врати:
есеннитѣ гробища зѣятъ —
удавници древни и блѣдни дѣди,
обкичени съ огънъ и смъртъ и звѣзди:

— Есеннитѣ гробища зѣятъ.

Вмигъ ножътъ свѣта обкрѣжи —
и блѣсна нечаканъ въ далечни очи.

Вмигъ писъкъ на ножъ тѣмний сънъ обкрѣжи —
срѣднощниятъ вѣтъръ го съ писъкъ отриса:
и кървава дланъ подъ безцвѣтни лжчи
зловѣшъ надъ бѣлия зидъ се изписа.

— Луната студена лежи.